

Budućnost za Ameriku i 18. srpnja 2020. - Broj šest

Zastava

Jeff Pippenger

2023-09-23

I nakon tri dana i pol duh života od Boga uđe u njih, te oni stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih gledahu. I začuše snažan glas s neba kako im govori: Uzađite ovamo. I uzidoše na nebo u oblaku; i njihovi ih neprijatelji vidješe. Otkrivenje 11,11.12.

Nakon što su bili pogaženi na ulici, Ilija i Mojsije primaju Tješitelja te zatim staju na svoje noge. Ezekielova dolina kostiju najprije čuje šum, a zatim doživljava potresanje, ali još uvijek bijaše bez daha.

Tako sam prorokovao kako mi je bilo zapovjedbano; i dok sam prorokovao, nastade šum, i gle, potres, te se kosti približiše, kost k svojoj kosti. I kad pogledah, gle, žile i meso nastade po njima, i koža ih prekri odozgo; ali daha ne bijaše u njima. Ezekiel 37:7, 8.

Kad tijela budu ponovno uspostavljena, čuju poruku četiriju vjetrova.

Tada mi reče: Prorokuj vjetru, prorokuj, sine čovječji, i reci vjetru: Ovako govori Gospodin Bog: Dođi od četiri vjetra, o daše, i dahni na ove pobijene da ožive. I ja prorokovah kako mi zapovjedi, i dah uđe u njih, te oživješe i stadoše na svoje noge, vojska veoma velika. Ezekiel 37:9, 10.

Svi proroci ukazuju na svršetak svijeta, stoga odlomak iz Ezekielova stvara dilemu onima koji žele izbjeći poruku dvojice proroka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja. Naravno, onima koji žele odbaciti tu poruku najlakša je laž koju mogu reći sami sebi ta da je jedanaesto poglavlje Otkrivenja tek povijest koja predstavlja Francusku revoluciju i da nema nikakvu primjenu na svršetak svijeta. Ali ako prihvatite pretpostavku da čak i jedanaesto poglavlje Otkrivenja ukazuje na svršetak svijeta, tada morate uskladiti činjenicu da je moćna vojska na svršetku svijeta, koja u silnome pokliču iznosi poruku trećega anđela, označena kao mrtva i uskrsnula prije nego što ustane kao Božja vojska.

Tada mi reče: Sine čovječji, ove su kosti sav dom Izraelov. Evo, oni govore: Kost su naše sasušene, i nada je naša propala; odsječeni smo sa svojih dijelova. Zato prorokuj i reci im: Ovako govori Gospodin Jahve: Evo, puče moj, otvorit ću vaše grobove i izvest ću vas iz vaših grobova te vas dovesti u zemlju Izraelovu. I znat ćete da sam ja Jahve, kad otvorim vaše grobove, puče moj, i izvedem vas iz vaših grobova. I stavit ću duh svoj u vas, i oživjet ćete, i smjestit ću vas u vašu vlastitu zemlju. Tada ćete znati da sam ja, Jahve, govorio i izvršio, govori Jahve. Ezekiel 37:11–14.

Krist je uzašao na nebo s oblakom i vraća se s oblacima, a oblaci predstavljaju anđele. Mojsije i Ilija uzlaze na nebo u oblaku koji predstavlja poruku trećega anđela koji leti posred neba u vrijeme

zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama. Mojsije i Ilija uzlaze na nebo u vrijeme zakona o nedjelji u vezi s porukom islama.

Izaija prepoznaje mnoge istine povezane s ovom poviješću, i to u istom odlomku na koji se Isus pozvao kako bi označio svoje djelo. Poslužio se prorocima Ilijom i Elizejem kao primjerima proročke poruke koju njihovi sunarodnjaci nisu prihvatili, i to je odmah izazvalo gnjev onih iz crkve u Nazaretu te su ga nastojali ubiti.

Duh Gospodina Jahve na meni je, jer me Jahve pomaza da donesem radosnu vijest krotkima; posla me da povijem one slomljena srca, da oglasim slobodu sužnjima i otvaranje tamnice onima koji su vezani; da proglasim godinu milosti Jahvine i dan osvete Boga našega; da utješim sve koji tuguju; da odredim onima koji tuguju na Sionu, da im dam vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto žalosti, plašt hvale mjesto duha klonuća; da ih nazovu stablima pravednosti, nasadom Jahvinim, da se on proslavi. I sagradit će drevne ruševine, podići će prijašnja pustošenja i obnovit će opustošene gradove, pustoši mnogih naraštaja. I tuđinci će stajati i pasti vaša stada, i sinovi tuđinaca bit će vaši orači i vaši vinogradari. A vi ćete se zvati svećenicima Jahvinim; nazivat će vas službenicima Boga našega; jest ćete bogatstvo naroda i njihovom ćete se slavom dičiti. Umjesto svoje sramote imat ćete dvostruko, i umjesto poruge klicat će zbog svojega dijela; stoga će u svojoj zemlji baštiniti dvostruko: vječna će radost biti njihova. Jer ja, Jahve, ljubim pravdu, mrzim grabež za paljenicu; i usmjerit ću djelo njihovo u istini, i sklopit ću s njima vječni savez. I sjeme njihovo bit će poznato među narodima, i potomstvo njihovo među pucima: svi koji ih vide priznat će ih, da su oni sjeme koje Jahve blagoslovi. Silno ću se radovati u Jahvi, duša će moja klicati u Bogu mojemu; jer me odjenu haljinama spasenja, ogrnu me plaštem pravednosti, kao što se zaručnik kiti nakitom i kao što se zaručnica uresi svojim draguljima. Jer kao što zemlja daje da iznikne njezin izdanak, i kao što vrt čini da nikne što je u nj posijano, tako će Gospodin Jahve učiniti da pravda i hvala niknu pred svim narodima.

Poradi Siona neću šutjeti, i poradi Jeruzalema neću počinuti, dok pravda njegova ne zasja kao svjetlost, i spasenje njegovo kao svjetiljka što gori. I narodi će vidjeti tvoju pravdu, i svi kraljevi tvoju slavu; i zvat ćeš se novim imenom koje će usta Gospodnja odrediti. Bit ćeš i kruna slave u ruci Gospodnjoj, i kraljevski vijenac u ruci Boga svojega. Neće te više nazivati Ostavljenom; niti će se zemlja tvoja više zvati Pustinjom; nego ćeš se zvati Hefziba, a zemlja tvoja Beula; jer se Gospod raduje tebi, i zemlja će tvoja biti udana. Jer kao što se mladić ženi djevicom, tako će se tvoji sinovi oženiti tobom; i kao što se zaručnik raduje zaručnici, tako će se tvoj Bog radovati tebi. Postavio sam stražare na tvoje zidine, Jeruzaleme, koji neće nikada umuknuti ni danju ni noću: vi koji spominjete Gospoda, ne šutite. I ne dajte mu mira dok ne utvrdi i dok ne učini Jeruzalem hvalom na zemlji. Gospod se zakleo svojom desnicom i mišicom svoje snage: zaista, neću više davati tvoje žito da bude hrana tvojim neprijateljima; niti će sinovi tuđinaca piti tvoje vino za koje si se trudio: nego će oni koji su ga sabrali jesti ga i hvaliti Gospoda; i oni koji su ga skupili piti će ga u predvorjima moje svetinje. Prođite, prođite kroz vrata; pripravite put narodu; naspite, naspite cestu; pokupite kamenje; podignite stijeg narodima. Evo, Gospod je proglasio do kraja svijeta: Recite kćeri sionskoj: Evo, spasenje tvoje dolazi; evo, nagrada je njegova s njim, i djelo njegovo pred njim. I zvat će ih: Sveti narod, Otkupljenici Gospodnji; a ti ćeš se zvati: Tražena, Grad koji nije ostavljen. Izaija 61:1–62:12.

Gospod ulazi u „vječni savez” sa sto četrdeset i četiri tisuće koji su prethodno bili „ostavljeni”, ali potom postaju „grad” koji „nije ostavljen”. Bili su „opustošeni” i mrtvi na ulici. Izaija ih prepoznaje kao „Svećenike Gospodnje”, Gospodnje „službenike”, „sveti narod” i „stražare” na zidinama Siona.

Nasuprot onima koji su se radovali nad njihovim mrtvim tijelima, Bog se tada raduje nad njima „kao što se zaručnik raduje nad zaručnicom“. Zaručnica je tada pripravljena. Kao što u obećanju Filadelfiji Gospodin daje „novo ime“, tako njihovo ime određuje kao „Hefziba“ i „Beula“. Hefziba znači moja je milina u njoj, a Beula znači udati se. Gospodin se vjenčava s onima koje predstavljaju Ilija i Mojsije.

Djelo koje im je povjereno jest pripremiti put za Kristov drugi dolazak propovijedajući „radosnu vijest” o Kristu i Njegovoj pravednosti „do kraja svijeta”. Pomazani su Utješiteljem u izlivanju Duha te će tada biti podignuti „kao stijeg”, dok „velik glas s neba” govori „njima: Uziđite ovamo.” Tada će biti kao „kruna slave” i „kraljevski vijenac” u ruci Gospodnjoj. Zaharija tu istu krunu prepoznaje kao stijeg, a ujedno i smješta taj događaj u vrijeme kasne kiše.

I Jahve, Bog njihov, spasit će ih u onaj dan kao stado svoga naroda; jer će oni biti kao kamenje na kruni, podignuto kao stijeg nad zemljom njegovom. Jer kako je velika dobrota njegova, i kako je velika ljepota njegova! Žito će razveseliti mladiće, a novo vino djevojke. Išite od Jahve dažda u vrijeme kasnoga dažda; tako će Jahve načiniti sjajne oblake i dati im pljuskove kiše, svakomu travu u polju. Zaharija 9,16–10,1.

Oni će biti „stado Njegova naroda“, ali Gospodin ima i drugo stado koje je tada još uvijek u Babilonu i koje će On također pozvati. Njihovo će djelo biti da obnove „stara“ pusta mjesta i „pustoši“ mnogih naraštaja. Oni će biti oni koji se vraćaju i ponovno uspostavljaju stare staze koje su bile odbačene i zatrpane unutar adventizma i izvan adventizma. Vratit će se temeljnim istinama mileritskog pokreta i iznijeti ih u njihovoj čistoći laodicejskom adventizmu, a također će iznijeti poruku onima izvan adventizma o „starim“ istinama povezanima s Božjim zakonom, osobito o suboti. Čineći to, upotrijebit će povijesti mnogih naraštaja kako bi prikazali novu povijest. Njihovo će se djelo odvijati za vrijeme kasne kiše, kada su Božji sudovi na zemlji. Kada ih Gospodin svojom desnicom podigne kao stijeg, cijeli će svijet, koji se prethodno radovao nad njihovim mrtvim tijelima što su ležala na ulici, vidjeti stijeg i čuti upozoravajuću trubu stražara.

Svi vi, stanovnici svijeta i žitelji zemlje, gledajte kad podigne stijeg na gorama; i kad zatrebi u trubu, čujte. Izaija 18,3.

U jedanaestom poglavlju Otkrivenja, kad oni koji su se radovali nad njihovim mrtvim tijelima vide kako ustaju, „velik strah obuze one koji su ih gledali.”

Tada će Asirac pasti od mača, ali ne od mača junaka; i mač, ne mač nezatna čovjeka, proždrijet će ga; no on će bježati pred mačem, a njegovi će mladići biti prisiljeni na težak rad. I u strahu će prijeći u svoju tvrđavu, i njegovi će se knezovi prepasti zastave, govori Gospodin, čiji je oganj na Sionu i čija je peč u Jeruzalemu. Izaija 31:8, 9.

Sva prorokova svjedočanstva sjedinjuju se u knjizi Otkrivenja. Asirac predstavlja kralja sjevera iz Daniela jedanaest, redci četrdeset do četrdeset i pet, koji dolazi svome svršetku, a nema nikoga da mu pomogne. Kada sto četrdeset i četiri tisuće, koji su Božji stražari, zatrube u trubu, sav će svijet čuti i uplašiti se. Oni koje predstavljaju dva proroka bit će „pomazani” od Utješitelja „da navješćuju radosnu vijest”, a to su „glasovi s istoka i sa sjevera” koji „uznemiruju” kralja sjevera u Danielu, jedanaesto poglavlje, redak četrdeset i četvrti, i to označuje početak progonstva u krizi nedjeljnoga zakona. U to će vrijeme neznabošci odgovoriti na poruku da iziđu iz Babilona te dođu i pridruže se svećenicima Gospodnjim, koji su također predstavljeni kao „korijen Jišajev”, čime se prepoznaje biblijska metodologija koju će oni upotrijebiti da iznesu poruku upozorenja neznabošcima.

I u onaj dan pojavit će se korijen Jišajev, koji će stajati kao stijeg narodima; njega će tražiti pogani, i počivalište njegovo bit će slavno. I dogodit će se u onaj dan da će Gospodin po drugi put ispružiti svoju ruku da vrati ostatak svoga naroda koji ostane, iz Asirije, i iz Egipta, i iz Patrosa, i iz Kuša, i iz Elama, i iz Šinear, i iz Hamata, i s morskih otoka. I podignut će stijeg narodima, i sabrat će prognanike Izraelove, i okupit će raspršene Judine sa četiri kraja zemlje. Izaija 11:10–12.

Gospodin je okupio svoj narod 11. rujna 2001. porukom koja je napad islama prepoznala kao dolazak trećega jaoja. Gospodin ponovno, drugi put, okuplja svoj narod nakon što su bili mrtvi na ulici. Kada to učini, oni koji su okupljeni označeni su kao „izgnanici Izraelovi”, „raspršeni Judini”. Bili su izbačeni na ulice 18. srpnja 2020., ali su drugi put okupljeni kako bi bili stijeg koji okuplja drugo Božje stado koje je još uvijek u Babilonu. Okupljanje onih koji su još u Babilonu započinje pri nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama, koji je drugi od dvaju glasova u osamnaestom poglavlju Otkrivenja.

Prvo okupljanje dogodilo se 11. rujna 2001., kada je islam udario na Sjedinjene Države. Kao stijeg koji treba biti okupljen drugi put, oni su prikazani kao korijen Jišajev, što je simbol koji predstavlja djelo Alfe i Omega, prikazujući svršetak neke stvari zajedno s njezinim početkom. Prvo okupljanje bilo je obilježeno islamskim udarom na Sjedinjene Države te prikazuje i poistovjećuje islamski udar na Sjedinjene Države kao drugo okupljanje. Kada korijen Jišajev stoji kao stijeg narodima, njegov će „počinak” biti slavan, jer će stijeg one koji su još u Babilonu povesti natrag na biblijsku staru stazu sedmodnevnoga subotnjeg počinka, označujući tako podizanje stijega narodima u krizi nedjeljnoga zakona.

„Zastava” najprije prolazi kroz proces očišćenja koji je prikazan u trećem poglavlju Malahije, u dvama Kristovim čišćenjima hrama i, naravno, u prisposobi o deset djevica na kraju mileritskog pokreta. Proces očišćenja na početku ponavlja se do u najsitniji detalj na kraju te ga Izaija prikazuje u vezi s jednom jedinstvenom tablicom koja je zabilježena u jednoj knjizi. Pobuna adventizma jest krivotvorena tablica nastala 1863. godine kako bi odbacila i zamijenila dvije tablice zabilježene u knjizi proroka Habakuka, drugo poglavlje.

Sada idi, napiši to pred njima na ploču i zabilježi u knjigu, da ostane za buduće vrijeme, do vijeka i zauvijek: Jer ovo je narod buntovan, djeca lažljiva, djeca koja neće slušati zakon Gospodnji; koja govore vidiocima: Ne gledajte; i prorocima: Ne prorokujte nam što je pravo,

govorite nam ugodne riječi, prorokujte obmane; sklonite se s puta, odstupite sa staze, uklonite ispred nas Sveca Izraelova. Zato ovako veli Svetac Izraelov: Budući da prezirete ovu riječ i uzdate se u tlačenje i opačinu, i oslanjate se na to, zato će vam ovo bezakonje biti kao pukotina koja se sprema da padne, kao izbočina na visokom zidu, čije se rušenje zbiva iznenada, u jedan mah. I razbit će ga kao što se razbija lončarska posuda, smrvljena bez milosti, tako da se među njezinim ulomcima neće naći ni krhotina kojom bi se uzela vatra s ognjišta ili zahvatila voda iz jame. Jer ovako veli Gospodin Bog, Svetac Izraelov: U obraćenju i počinku bit će vaše spasenje; u miru i pouzdanju bit će vaša snaga; ali vi ne htjedoste. Nego rekoste: Ne, jer ćemo pobjeći na konjima; zato ćete bježati; i: Jahat ćemo na brzim konjima; zato će biti brzi oni koji vas progone. Tisuća će bježati od prijetnje jednoga; od prijetnje petorice bježat ćete, dok ne ostanete kao motka na vrhu gore i kao stijeg na humu. Zato će Gospod čekati da vam se smiluje, i zato će se uzvisiti da vam iskaže milosrđe; jer Gospod je Bog pravde: blago svima koji njega čekaju. Jer će narod prebivati na Sionu u Jeruzalemu: nećeš više plakati; on će ti doista iskazati milost na glas tvoga vapaja; čim ga čuje, odazvat će ti se. Izaija 30:8–19.

Godine 1863. adventizam je započeo proces odbacivanja proročanske poruke Williama Millera, kako je prikazana na dvjema svetim pločama Habakuka. Isus prikazuje svršetak kroz početak. U ovom odlomku pobunjenici na početku adventizma također predstavljaju pobunjenike na svršetku adventizma. U oba slučaja pobuna predstavlja odbacivanje proročanske poruke i metodologije svake povijesti, kada govore „vidiocima“: „Ne gledajte“; i prorocima: „Ne prorokujte nam što je pravo, govorite nam ugodne stvari, prorokujte prijevare.“

Oni također odlučuju napustiti put kada objavljuju: „Sklonite se s puta, uklonite se sa staze, učinite da Svetac Izraelov nestane ispred nas.“ Put pravednih jesu „stare staze“ iz Jeremije, šestog poglavlja, redaka šesnaest i sedamnaest. Pobunjenici odlučuju ne hoditi u temeljnim istinama niti poslušati glas trube koju oglašavaju stražari koji su bili podignuti, a koji predstavljaju mileritski pokret i pokret Future for America.

Ovako govori Gospodin: Stanite na putove i pogledajte, i raspitajte se za stare staze, gdje je dobar put, i idite njime, pa ćete naći pokoj dušama svojim. Ali oni rekoše: Nećemo ići njime. I postavih nad vama stražare govoreći: Poslušajte zvuk trube. Ali oni rekoše: Nećemo slušati. Zato čujte, narodi, i znaj, o zajednice, što je među njima. Čuj, o zemljo: evo, pustit ću zlo na ovaj narod, sam plod njihovih misli, jer nisu poslušali moje riječi ni moj Zakon, nego su ga odbacili. Jeremija 6:16–19.

Odbijanje pobunjenika da hode starim stazama također je prikazano kao njihova želja da „uklone Svetca Izraelova ispred sebe“, te predstavlja odbacivanje poruke Ponoćnog poklika, koja se temelji na Alf i Omegi, prikazujući završetak adventizma njegovim početkom.

„Iza njih je na početku staze bilo postavljeno jarko svjetlo, za koje mi je anđeo rekao da je ‘ponoćni poklik’. To je svjetlo obasjavalo cijelu stazu i davalo svjetlost njihovim nogama, kako se ne bi spotaknuli.

„Ako su držali svoj pogled uprt u Isusa, koji je bio upravo pred njima i vodio ih prema gradu, bili su sigurni. No uskoro su se neki umorili i rekli da je grad još veoma daleko te da su očekivali da će već prije ući u njega. Tada bi ih Isus hrabrio podižući svoju slavnu desnicu, a iz

Njegove je ruke izlazila svjetlost koja se lelujala nad adventnim zborom, i oni su klicali: 'Aleluja!' Drugi su lakomisleno zaniijekali svjetlost iza sebe i rekli da ih nije Bog doveo tako daleko. Svjetlost iza njih se ugasila, ostavljajući njihove noge u potpunoj tami, i oni su posrnuli, izgubili iz vida cilj i Isusa te pali sa staze dolje u tamni i opaki svijet ispod." Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Proces očišćenja predstavljen Ponoćnim pokličem proizvodi dvije skupine štovatelja, a trideseto poglavlje Izaije prikazuje nedostatak ulja kod ludih djevica kao nesposobnost da pribave vodu ili vatru, koji su oboje simboli Tješitelja, kada Izaija piše: „čiji lom dolazi iznenada, u jedan mah. I razbit će ga kao što se razbija lončarska posuda, razmrskana u komade; neće poštedjeti, tako da se među njezinim krhotinama neće naći ni crijep da se njime uzme vatra s ognjišta, ili da se njime zahvati voda iz jame." Njihov sud dolazi „iznenada” kako je prikazano pokličem u ponoć, kada tada uviđaju da je prekasno nabaviti ulje. Vatra i voda u Izaijinu svjedočanstvu jednostavno su drugo predstavljanje ulja u prispodobi o deset djevica. Ulje, voda i vatra predstavljaju karakter, predstavljaju poruku, a također i prisutnost Tješitelja. Nijedan od tih simbola ne može se zadobiti kada sud nad deset djevica „dolazi iznenada, u jedan mah.” Tada je prekasno.

Jedina je sigurnost u „vraćanju”, što je obećanje dano Jeremiji kada je predstavljao one koji su bili razočarani pri prvome razočaranju. Kad bi se Božji narod vratio k Njemu, On bi se vratio k njima, ali se buntovnici opiru i svjetlost koja je obasjavala stazu ugasila se. Svjetlost na početku bila je Ponoćni poklič, a put naprijed bio je obasan Kristovom slavnim desnicom sve do vječnosti. Krist je bio ispred onih na stazi, a svjetlost iza mora biti ista svjetlost, jer Krist prikazuje svršetak staze početkom staze. Ponoćni poklič bio je i jest sadašnja istina.

„Često me upućuju na prispodobu o deset djevica, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova se prispodoba ispunila i ispunit će se do u najsitniji detalj, jer ima posebnu primjenu za ovo vrijeme i, poput poruke trećega anđela, ispunila se te će i dalje biti sadašnja istina do svršetka vremena.“ Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Želja da Svetac prestane biti pred njima odbacivanje je ne samo Krista, nego Krista kao Alfe i Omega. To je odbacivanje poruke Ponoćnog poklika. Poruka Ponoćnog poklika na početku adventizma bila je ispravak neuspjelog proročanstva.

Pobunjenici koji su odbacili „stare staze” i stvorili krivotvoreni „stol” odvojen od pravednih, kako je to prikazano u ispunjenju Ponoćnoga poklika u Milleritskom pokretu. Tada je „tisuća” pobjegla „od prijekora jednoga” i pokret je iznenada s pedeset tisuća pao na pedeset. Pobjegli su zbog „prijekora” koji je došao od „pet” mudrih djevica koje su im rekle da nemaju ulja za podijeliti te da moraju otići i kupiti svoje vlastito ulje. Odvajanje ludih od mudrih ostavilo je mudre djevice „kao stijeg na vrhu gore i kao znak na humu”. Pobuna ludih djevica 22. listopada 1844. predložila je pobunu iz 1863., jer je 22. listopada 1844. bio početak devetnaest godina koje predstavljaju kraj „sedam vremena” iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest. O ovoj temi imamo još štošta za reći, ali pobuna 1844. predložila je pobunu iz 1863. i označava trenutak kada je stvoren krivotvoreni stol.

Strah koji doživljavaju lude djevice jest strah prikazan onda kada mudre djevice budu vraćene u život i stanu na svoje noge. Tada je već prekasno vratiti se od razočaranja od 18. srpnja 2020., a

sljedeće što se treba dogoditi jest uzašašće na Nebo koje se zbiva pri nedjeljnom zakonu. Tada nastaje velik potres.

I istoga časa nastade velik potres, i deseti dio grada pade, i u potresu poginu od ljudi sedam tisuća; a ostatak se prestravi i dade slavu Bogu nebeskom. Drugo jao prođe; i evo, treće jao dolazi ubrzo. Otkrivenje 11,13.14.

Jedanaesto poglavlje Otkrivenja utvrđuje da je tijekom Francuske revolucije pao deseti dio grada, te je u toj povijesti bila oborena francuska nacija, nacija koja se sastojala od dva proročka roga prikazana kao Sodoma i Egipat. Dva roga Francuske predodnačuju dva roga Sjedinjenih Država.

Francuska je proročki bila jedno od deset kraljevstava koja u sedmom poglavlju Daniela predstavljaju poganski Rim, te je stoga pao deseti dio kraljevstva (grada). Zapravo, od onih deset rogova iz sedmoga poglavlja Daniela koji su na posljetku 538. godine postavili papinstvo na prijestolje zemlje, Francuska je bila glavno kraljevstvo koje je uspostavilo papinstvo. Kao jedna od deset sila iz sedmoga poglavlja Daniela, Francuska predodnačuje ulogu zvijeri iz zemlje s dva roga iz trinaestoga poglavlja Otkrivenja. Sjedinjene Američke Države na svršetku izvršavaju isto djelo za papinstvo koje je Francuska izvršila na početku. Sjedinjene Američke Države su vodeća sila deset kraljeva koji predstavljaju Ujedinjene narode, i ona pada u potresu nedjeljnoga zakona. Ovim ćemo se redcima potpuno pozabaviti u sljedećem članku.

Jedno od glavnih pitanja ovoga članka jest to da je on poruka koja Božji narod podiže na noge, jer Tješitelj koji ih podiže na noge predstavlja ulje, koje ne predstavlja samo Duha Svetoga nego i poruke koje Bog šalje svome narodu. Poruka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja koja Mojsija i Iliju podiže na noge također je prikazana obećanjem danim Jeremiji.

Stoga ovako govori Gospod: Ako se obratiš, opet ću te vratiti, i stajat ćeš preda mnom; i ako odvojiš dragocjeno od bezvrijednoga, bit ćeš kao usta moja; neka se oni vrate k tebi, ali se ti ne vraćaj k njima. I učinit ću te ovom narodu utvrđenim brončanim zidom; i borit će se protiv tebe, ali te neće nadvladati; jer ja sam s tobom da te spasim i da te izbavim, govori Gospod. I izbavit ću te iz ruke opakih, i otkupit ću te iz ruke strašnih. Jeremija 15:19–21.

Izaija je uputio isti poziv kada je rekao: „Jer ovako veli Gospodin Jahve, Svetac Izraelov: U obraćenju i miru spasit ćete se.” Izaija je dodao da je to „obraćenje” povezano s vremenom čekanja iz prispodobe, jer je napisao: „Zato će Gospod čekati da vam se smiluje, i zato će se uzvisiti da vam iskaže milosrđe; jer Gospod je Bog pravde: blago svima koji njega čekaju.”

Povlastica da budemo Božja „usta”, kako je to prepoznao Jeremija, povlastica je da govorimo za Boga u vrijeme kada Sjedinjene Države „govore kao zmaj”. Riječi koje će tada govoriti Božji narod bit će upozorenje protiv žiga papinske zvijeri. Sudjelovati u tom slavnom pokretu zahtijeva da se vratimo.

Ako ćeš se vratiti, o Izraele, govori Gospodin, vrati se k meni; i ako ukloniš gadosti svoje ispred mogega lica, tada nećeš biti prognan. I zaklinjat ćeš se: Živ je Gospodin, u istini, u sudu i u pravednosti; i narodi će se njime blagoslivljati i njime će se dičiti. Jer ovako govori Gospodin ljudima Jude i Jeruzalema: Preorite svoju neobrađenu zemlju i ne sijte među trnje. Obrežite se

Gospodinu i uklonite obrezanje svoga srca, vi ljudi Jude i stanovnici Jeruzalema, da ne planu moj gnjev kao oganj i gori tako da ga nitko ne može ugasiti, zbog zla vaših djela. Objavite u Judi i razglasite u Jeruzalemu; i recite: Zatrubite u rog po zemlji; vičite, saberite se i recite: Skupite se i pođimo u utvrđene gradove. Podignite stijeg prema Sionu; uzmaknite, ne zadržavajte se, jer ću dovesti zlo sa sjevera i veliku propast. Lav je izašao iz svoje šikare i zatirač naroda na putu je; izašao je sa svojega mjesta da opustoši tvoju zemlju; i tvoji će gradovi biti razvaljeni, bez stanovnika. Jeremija 4:1–7.

Ali Duh Gospodnji siđe na Gideona, te on zatribi u trubu; i Abi-Ezer se okupi za njim. I posla glasnike po svemu Manašeu; i on se također okupi za njim; i posla glasnike k Ašeru, i k Zebulun, i k Naftaliju; i oni iziđoše njima u susret. Suci 6,34.35.